

HAROWAĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze sie.

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w -ować).

inf harować się (2). ◇ praes 3 sg haruje sie (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przygotować się, zaprawiać się do zawodów (o koniu) (3) :

*harować się czym (1): ále káz ná nim [na koniu] ieždzić po máłu/ á czyście go wymywác w lázni/
á ták on będzie z siebie ládło trácić: á miálto šíáná daway mu podroźniku/ ábowiem on fy e thym
háruie SienLek 190.*

W przen (2) :

*Zwrot: »do zawodu się harować« (2): Iáko lie do duchownego zawodu hárowác RejZwierc Aaa4,
130 marg.*

KN